

■ **Gülşən Mustafa**

QƏLB SEVGİYƏ DOLMAYANDA

Dərd-azar yurd salar canda,
Sevdiyin, yar olmayanda.
Həyat eşqi olmaz qanda,
Qəlb sevgiyə dolmayanda.

Cana sığmaz yara ruhun,
Boyanar zil qara ruhun,
Çəkər canı dara ruhun,
Qəlb sevgiyə dolmayanda.

Yaşamaq da olar zülüm,
Sönər odun qalar külün,
Tək çarə görünər ölüm,
Qəlb sevgiyə dolmayanda.

İTİRMİŞƏM

Taleymi gözlərinin,
Qarasında itirmişəm.
Arzuları ürəyim,
Yarasında itirmişəm.

Ruhumdakı məhəbbəti,
Səndən qalan müsibəti,

Cəhənnəm ilə cənnətin,
Arasında itirmişəm.

Ancaq verdin sən möhnəti...
Aradakı bu hörməti
Heç bilmədim bu söhbətin
Harasında itirmişəm.

YA DÜŞMƏN, YA SEVGİLİ

Yenə də axşam olar,
Zülmət boğar işığı.
Ya da səhər yenidən,
Zülmət doğar işığı.

Ya düşmən, ya sevgili
Bir - birindən gizlənən.
Ya görüşüb ayrılan,
Ya da yolu gözələnən.

Biri nur, biri zülmət,
Bir günün iki üzü.
Ya zülmət qovar onu,
Ya qaçar işıq özü.

Zülmətdə günahımız,
Ruhumuzu qaralar.
Sabah aydınlananda,
Qəlbimizi yaralar...

SEVMƏ MƏNİ, SEVMƏ ADAM...

Baxışlarım dibsiz quyu,
Kırpiyim intihar yeri.
İpək zülfün qarasına,
Heç aldanıb baxma geri.

Əsib qara yellər kimi,
Saçlarına səpərəm dən.

Ələk tutan əllər kimi,
Başım üstə tökərəm qəm.

Qoy deməsin dodaqların,
Həzin-həzin qəm nəğməsi.
Mənə uysa könül tarın,
Həsret qoxar hər kəlməsi.

Az könül sıx, könül bayılt,
Sənlik deyil ürək odam.
Get bu başdan, geri qayıt,
Sevmə məni, sevmə, adam.

QALIB

Kəsmə məhrin bələyini,
Qov həsrətin küləyini,
Ünutmusan ürəyini,
Sonra demə kimdə qalıb,
Gəl götür get, məndə qalıb.

Mən hər qəlbə iç verməzdim,
Qəlbi sənə puç verməzdim,
Mənə qalsa heç verməzdim,
Sanma qəlbi sinən salıb,
Gəl götür get, məndə qalıb.

Dərd verməzdi kaş sinəmə,
Kaş olmazdı daş sinəmə,
Sıxma könlüm as sinəmə,
Gözün onu məndən alıb,
Gətir, qaytar səndə qalıb...

SƏNSİZ KÜÇƏLƏR

Səninlə keçdiyim bir vaxt, küçələr,
Həm mənə doğmadı, həm mənə yaddı.
Az qalır məhsərə məni çəkələr,
Özüm də bilmirəm bu necə oddu.

Sanki söz deyəcək, dili sözlüdü,
Məni xəyalımdan daha düşürdü.
Elə bil küçə də iki üzlüdür,
O vaxt isidirdi, indi üşüdür.

Bulud da bu dolmuş ürəyim kimi.
Sıxılır, qaralır, hərdən qar yağır.
Göynəyir səssizcə kürəyim kimi,
Çəkilmir sənsizlik, bax necə ağır.

Necə sirr saxlayır, küçəyə bax sən,
Ayaq izlərimiz hələ gizlidir.
Biz çoxdan keçmirik həmin küçədən,
Amma həmin küçə yenə bizlidir.

